

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

Ad Qvæst. LXVIII. Quot Sacra menta instituit Christus in Nouo Fœdere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

pugnant. Hic enim Manna, aquam Petræ, Marris transitum, volunt fuisse sacramenta iustificantia. Alibi negant idem.

AD Notatum dico, id à Ministro excogitatum. Ostendat vbi agat S. Augustinus de *Numeris*, deque Modo significationis diuerso? Vnus Vtriusque Test. signorum modus est significandi; nisi quod V. T. Rem futuram præfigurabant; Noni Test. signa præsentem indicant. Ergo & S. Paulus, & S. Augustinus, & Bellarmine docent reale discrimen inter sacramenta V. & Noni. Testamenti.

AD II. Phrasin *Opus operatum* nouam esse dicit Minister, non docet: certè antiquior est ea Magistri Scholasticorum Lombardo, qui clariuit sub annum 1140. triploque antiquior, quam Luthero-calvinismus: Et affirmare audet, à nemine Patrum yngquam usurpatam?

AD III. Docui in *Lutheri calv. part. 3. quæst. 13.* &c. doctrinam Romano-catholicam esse veram; filiam Lutherio-calvinisticam: fundatam quasi in isto *Rom. 4.* Vbi tamen ex professō docetur; Abrahānum fuisse iustificatum in Præputio; non in Circumcisione: non igitur Ve-tus Sacramentum iustificabat. Fuite a tamē illi *signaculum*, id est, testimonium iustitiae fidei ipsius, vt pūius habere hoc sacramentum; quia id meruit sua obedientia & fide; non datum ei idcirco, vt fidem exerceret; sed vt memoriam iuaret. Sic pleraque erant Iudeis Sigena Commemoratiū tantum, Verbi Dei; non Confirmatiua. Vide *Bellar. l.1. de Sacr. c.17. §. 8.9.* At Sacraenta Christiana sunt signa significatiua, Commemoratiua, & Operatiua.

Deinde; sigillum erat, non pacti & promissionis, sed iustitiae: habuit enim circumcisio-nem in corde ob-signatam, olim reuelandam. Ipsi ea soli erat & Priuilegium fide promeritum; erat & Sigillum, & *Φεζύς*; ipsi soli; at cæteris *οὐκεῖον*, signum.

AD IV. Peccatores vere percipiunt Sacra-mentum; sed non Rem Sacraenti: qui gra-tia est signis alligata ex infallibili Institutione; & promissione etiam percipientibus facta; sed expresse, aut tacite conditionata; nisi obicem

posuerint. Quod ipsis derogat, non Sacra-men-to. Et hoc diserte Augustinus contra Ministrum, quem pro se allegit: *Communia sunt Sacraenta; non communis gratia.*

AD V. Sunt verba & voces; præterea que nihil. Dic, & Fac.

AD QVÆST. LXVIII.

Quot Sacraenta instituit Christus in No-uo Fædere?

CALVINVS Institut. l. 4. c. 19. toto expludit quinque, vtr sit, falsa Sacraenta.

MINISTERCUM Catechesi pariter. 1. Et quidem Pa-rochus in ordine recensendi Sacraenta dissentit à Conc. Tridentino, ac Bellarmino. Duo autem sola docet Scriptura, 1. Cor. 11. *Per unum spiritum nos omnes in unum Corpus Baptizati sumus; & omnes in una Portione potari sumus.* Item 1. Cor. 10. 1. 2. 3. &c. Item Io-an. 19. *Exiit Sanguis & Aqua.* Vnde optimi quiq; Pa-tres duo probant Chrysost. Theophil. Augustin. & Bellarm.

Sed, ait, non propterea excluduntur casera Sed ea glo-sa repugnat textui; & Patribus: &c. ipsique Bellarmi-nol. 1. cap. 18. vbi Baptismum & Comunū non habet pro Sacraenta principalibus magis, quam omnia reliqua. &c.

2. Nec Pares recentent plura duobus Sacraenta: Ambr. Cyril. Hie: osol. &c.

3. Nullus ex Patribus statut̄ VII. Sacraenta; quod est certissimum, & facetur Bellar. l. 2. c. 27. §. 10. Et falsum dicit, adeoque secum pugnat, cum ibidem ait, quod *Pates, aut certe variis eiusdem etatu omnium VII. aliquid meministint.*

4. Definiū Sacraenti probat esse duo tantum proprie, & strictè; 1. Instituta à Christo immediate, ita Bell. l. c. 2; § 2. contra quosdam Theologos. 2. Quæ sunt signum Visibile, & reatum, habens analogiam cum re signata. 3. Habeantque promissionem gratiæ. At qui ista non conueniunt in V. falsa, commentitia & Papistica Sacraenta. Quia nullum eorum est à Chri-sto in immediate institutum; quod fateti aduersarii co-guntur, saltem de quibusdam: Ut Lombardus 4. dist. 23. c. 2. Hugo. &c. aiunt *Extremam Unctionem* ab S. Ia-cobo: Alonis pat. 4. q. 24. memb. 1. Bonaventura, *Con-firmationem post mortem Apostolorū ab Ecclesia. Pa-nitentie ab Apostolis* ijdem, & Bell. l. 2. c. 23. §. 4. &c. 24. §. 7. & 14. fatetur de *Confirm.* & *Extr. Unctione.* De Ordinis papistici Gradibus Ost. Let. Exor. Aco. Subd. Diac. Sacerdot. in Scriptura ne *ζεῦ*.

Matrimonium est à Deo institutum: sed quod nā hie signum visibile: &c. Eph. 5. voce. ur. *Mysticus*; id est, ar-canum proprie, non Sacraentum, ut vulgata; & mālē: proinde manifesta iustitia est, ex mala versione nouū cedere.

cudere Sacramentum. Nam & Incarnatio, & prædictio
firmitat 1. Tim. 3.16. & Eph. 1.9. dicitur Sacra-
mentum. Et illud Eph. 5. non intelligitur de Matrimonio;
sed de Ecclesiæ: teste August. in Psalm. 118. Conc. 22.
&c.

R E S P O N D E O A D I. Nil dissentio; quia
ordine nil controverto: sed hic, ut vbiique me,
meaque S.S. Ecclesiæ submitto. Minister au-
tem querit nodum in scirpo. Scripturam ve-
ro docere V II. Sacraenta vide in meo Anti-
christopar. 3. q. 7. At duo nec allegata a Ministro
loca docent: Quia nihil isthic de tribus requi-
ritis à Ministro ad Essentiam Sacraenti.

Ecten, sit sermo de duobus; at non esse duo
tantum dicitur; ac cætera non negantur: Simi-
liter de S. Patribus bene, verè respondit Bellar-
minus; nil Parribus, Scripturæ, aut sibi con-
trarius: ceu vane iactat calumniator. Iudicet
Lector vel hostis.

Quod autem Baptismum & Eucharistiam as-
quet cæteris quinis; intelligit in gene: e Sacra-
mentis. Alioquin lib. 2. c. 28. toto alia aliis excel-
lere aliter, iterumque cedere præstantia docet.
Ut pene ex professo hic, alibique Minister ca-
nūllis suis, fannis que agere fannionem videatur
captiosum, ac minime candidum.

A D II. Est putidum figmentum hoc: Nam
S. Patres sicubi duo memorant; nec plura ne-
gant; Et alibi ijdem, aut alij septena recensent:
Et nullus duotantum asseruit.

A D III. Est infame mendacium; Nullum
ex Parribus statuerere esse V II. Sacraenta. Vi-
de apud Bell. lib. 2. cap. 25. integra Patrum Conci-
lia statuentium esse lepitem; & dico nobiscum;
(tua recipe verba) *Hoc est certissimum.* Bellarmi-
num autem falsi arguit falso Minister, aut do-
ceat contrarium; quantumuis in S. Patribus se
male versatum ostentat vanè.

A D IV. Tum à definitione valere posset
argumentum; si de ipsa esset liqueret prius: at il-
lam Caluini refutat validè Bellarminus libr. 1.
cap. 16. Deinde: ex tribus, quæ requirit; solum
primum suadere studer cæteris quinque Sacra-
mentis non conuenire; alia duo habet aut pro
ratis, aut pro desperatis.

Ad hanc, Qui Pontificii Doctores instituio-
nem immediatam nonnullorum Sacraento-

rum controuertunt; iij penitus re jciuntur quo-
ad hoc; neque audiendi sunt: Nisi quatenus e-
orum promulgationem Apostolicana præsup-
ponere facientur immediatam solius Chr. sti In-
stitutionem. Denum: id disceptarunt schola-
stice pro ingenio, absque contradicendi Eccle-
siae animo, ac pertinaciæ spiritu.

De Sacri Ordinis gradibus maioribus liqui-
do Scriptura: Vide in Antichristopar. 3. q. 7. De
Matrimonio ibidem, quest. 43. inque Lutherocal-
vinista par. 3. qq. 17. & 107. vbi licent & cætera.

AD QVÆST. LXXIV.

Sunt ne etiam infantes baptizandi?

C A L V I N U S Inst. l. 4. c. 16 §. 26. refellit, tanquam
Commentum, eos, qui omnes non baptizatos æ-
ternæ morti adiudicant. Pædo baptismum tamen af-
scrit.

C A T E C H E S I S affirms baptizandos infantes; sed
qua necessitate, sicut.

M I N I S T E R Necesitatem *Præcepti* satetur: at
Mediæ negat. Referr. exaggeratque (ad exaggerandam
de industria nobis innidam,) prolixè Pontificiorum
diffidit de pereuntium infantum *Loco*, damnationis,
ac *Pæna*. In quo quia omnes (unū *Tortores puerorum*),
nos eorum sent: ut am non tantum pro improbabiliti;
sed pro aperie falsa, atque heretica reprobemus; ac no-
stram veram probemus istam.

A I O: Infantes (intellige Fidelium: nam de infide-
lium est quæstio; Dei iudicio relinquentis) sine ba-
ptismo de cedentes, saluari:

1. Promissio. Gen. 17. *Ego DEUS tuus, & semini sui
potissimum*, pertinet ad adulitos, infansque etiam Noui
Test. Ideo Petrus de Baptismo, qui circumcisio i la-
cramento successit: Act. 2. 38. *Baptizetur unusquisque*
&c. *Vobis enim esti re promissio, & filii vestri, & omni-
bus qui longe sunt. 1 Cor. 7. Vir infidelis sanctificatus est
per mulierem fidelem; & sanctificata est mulier infideli
per Virum fidem.* *Alsoquin filii vestri immundi essent.*
Nam, Rom. 11. *Siradiz sancta, etiam ramis sancti.*

2. Deus non instituisset Circumcisionem die octa-
ua infantis nati; si in circumeisis damnandi fuissent:
quoniam enim prius obeunt? Vnde Ambrosius solatus so-
rores Valentianiani de morte fratris absque baptismio
mortui: *Danid. 2. Reg. 12* *flere desuit erupsum filium,*
quem sciebat effi cum Christo. Cui sententiae reclamant
Pontificii: Lombardus, Alph. a Castro.

3. Sacraenta vitam æternam de clarant atque ob-
signant; non primitus gratiam justificationis con-
ferunt: ut supra quest. 66. Ergo necesse est eosdem sal-
vari.

4. Ratio